

Ryszard Wołagiewicz

Lubieszewo, pow. Gryfice.
Stanowiska: 2a, 2b, 9, 13

Informator Archeologiczny : badania 5, 317-318

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przędlik z różowego lúpka, fragmenty burt łodzi kłópkowych, które wtórnie użyte były jako wykładzina przy dojściu do budynku z ulicy/?/. Odkryte także dużą ilość kamiennych ciężarków do sieci - "grzęsida". Tegoreczne badania potwierdziły w całej rozciągłości lokalizację grodu księcia Wacława I, uchwycone bowiem ślady wału wewnętrznego oddzielającego gród od wczesnośredniowiecznego miasta.

LUBIESZEWÓ, pow. Gryfice
Stanowiska: 2a, 2b, 9, 13

Muzeum Pomorza Zachodniego
w Szczecinie

Badania prowadził mgr Ryszard Woźniakowicz.
Finansowało MPZ w Szczecinie i Gryfickie
Towarzystwo Kultury. Siódmy i ostatni se-
zon badań. Okres rzymski i wczesno śred-
niowieczne.

Prace zmierzają do odsłonięcia pozostałej części osady z okre-
su późnorzymskiego /stan. 2b/ i odkrycia dalszych pochówków z okresu
wczesnorzymskiego na nekropoli "książęcej"/stan. 2a/. W toku tych
prac odsłonięte również obiekty sąsiedniej osady wczesnośredniowiecz-
nej /stan. 9/ i ujawnione emontarsysko wczesnośredniowieczne /stan. 13/.
Badania miały charakter szerokopłaszczyznowy z zastosowaniem syycha-
za.

Nekropola z okresu wczesnorzymskiego /stan. 2a/.

W wyniku zakończonych tu badań można stwierdzić, że nekropola
znajdowała się poza zasięgiem emontarsyska "rodowego" /stan. 1/. Obok
bogatych pochówków w kurhanach Nr I-III /1908-1913 r./ wystąpiły na
niej uboższe pochówki ciałopalne /Nr 1-4/. Nekropola została zniszczo-
nna mwarstwioną na nią osadą z okresu późnorzymskiego.

Osada z okresu późnorzymskiego /stan. 2b/.

Odsłonięte przestrzeń 1550 m², na której ujawniono pozostały
areal osady z 2 późnieniankami, licznymi jamami i paleniskami, spich-
lerzem i śladami zagrody dla bydła ?/?. Oprócz ceramiki ręcznie le-
pionej, wystąpiły fragmenty ceramiki tocznej, noże, nity, przędliki,
pacierki, fragmenty naczyń szklanych i szpinak A VI z profilowanym
kabląkiem oraz pełną pochówką i wydłużoną nóżką. W wyniku siedmiolet-
nich badań odsłonięte przestrzeń 1 ha /9550 m²/ całej osady i ujaw-
nione na niej 12 budynków mieszkalnych /6 słupowych i 6 późnienianek/,
3 spichlerze, długą budowlę słupową niemieszkalną i liczne urządzenia
geopedarose m.in. w postaci kilku pieców i rozległych bruków oraz
ok. 60 palenisk otwartych. Tegoreczne badania potwierdziły ekolniczo-
wy kształt osady.

Osada wczesnośredniowieczna /stan. 9/.

W 1960 r. rów kontrolny ujawnił obecność obiektów osady wczesnośredniowiecznej /stan. 9/ w sąsiedztwie osady późnorzymskiej. W roku 1970 na południowo-wschodnim skraju osady starszej odkryte 2 dalsze obiekty wczesnośredniowieczne. Były to półziemianki o przysieniach w kształcie wrzecionowatym, długości 8 m i szerokości 2 m oraz głębokości 80-100 cm, z paleniskiem usytuowanym przy dłuższym boku. Najprawdopodobniej zarys ich był determinowany kształtem łodzi sitytej jako dach. W każdej z nich znajdowała się ceramika, a w jednej z nich ciekawie dirhemu arabskiego. Osada została zbadana jedynie fragmentarycznie, a chronologię jej wstępnie można ustalić na VIII-X w.

Cmentarzysko wczesnośredniowieczne /stan. 13/.

Przy weryfikacji zasięgu nekropoli i osady na stan. 2, odkryto cmentarzysko wczesnośredniowieczne. Jest ono usytuowane na południowo-wschodnim stoku "góry płaskowej" /stan. 2/, tuż nad wznajającym się bagnistym pasmem, po przeciwnej stronie którego usytuowana jest osada z XI-XIII w. z wsią Lubieszewo.

Na przestrzeni ok. 200 m² odkryte 9 grobów ze szkieletami pochowanymi na wznak i usytuowanymi dowolnie względem stron świata. W grobach kobiecych znalezione kabłączki skroniowe /gr. Nr 4 i 5/, w grobie męskim - nóż z pochwą skórszaną bogato ozdobną brązami i krzewiwe. W grobie Nr 1 był srebrny denar Bogusława Maciborkyca z ok. 1190 r. /określenie mgr J. Pinińskiego z MPZ Szczecin/. Odkryte pochówki pochodzą z XI i XIII w., względnie XII/XIII w. i najprawdopodobniej są współczesne z osadą z XI-XIII w., która w 1280 r. znana była pod nazwą wsi Lubesevo.

Badania w Lubieszewie trwały od 1964 do 1970 r. i ujawniły ślady osadnictwa z mezolitu /stan. 2/, neolitu /stan. 2/, młodziej epoki brązu /stan. 11/, okresu przedrzymskiego i rzymskiego /stan. 1, 2, 3/ oraz z wczesnego średniowiecza /stan. 4, 8, 9, 12, 13/. Systematycznie wykopaliska przeprowadzone na stan. 1, 2, 9, 12 i 13, przy czym stan. 1 i 2 zbadane całkowicie.

Pełna publikacja wyników nastąpi po zakończeniu badań specjalistycznych, w tym również palynologicznych.

LUPANA, pow. Słupsk
Stanowisko 8

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Koszalinie

Badania prowadzili mgr Franciszek J. Lachowicz i mgr Dobrochna Jankowska. Finansował WKZ w Koszalinie. Drugi sezon badań. Stano-